

V

ГЛЕДА МЕЧКАТА чудната птица,
слуша нейния гракъ,
и въ налѣнитѣ съ слънце зеници
пламва вѣчния страхъ.

Въ своята дива,
красива родина
не е виждала тя
по-ужасна отъ тая пингвина,
що разнася смъртта.

Тя се вие,
тя грачи надъ нея,
пада
ниско,
издига се пакъ,
и отъ вѣчната зима обвѣяна,
слиза съ пукотъ и гракъ.

Хуква волната северна мечка
и се гмурва натамъ безъ следа.
А чудесната птица далече
пропълзява
и спира въ леда.